

Не одсіяй мені, не одцвіти!
Без тебе я — остуджена планета,
Приречена кружляти вічним летом
У мертвій порожнечі без мети.

А ти сяйнув — і попів самоти
Родючим став. І трепетні тенета
Розкинув сад. І визріли ренети,
І забриніли райдуги-мости.

Вони твої — і пісня, й сад, і літо,
Народжені на сонячних орбітах
Ласкавості твоєї, доброти.

А я ж могла повік не жить, а скніти,
Не виплекать ні слова, ані квіту,
Якби мені не засвітився ти.

1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.